

5.9.2021 - 6-а Неділя Пасхи. Неділя Сліпородженого. Перенесення чесних мощів св. Миколая Чудотворця з Мир до міста Барі. Св. прор. Ісаї. Св. мч. Христофора.

Літургійні рубрики: Після того, як священник виголошує "Благословенне Царство" й люди відповідають "Амінь", священники співають Тропар один раз, а люди його повторюють. Далі священники співають першу половину, а люди завершують другу. Так робимо щодня, аж до середи перед четвергом Вознесіння.

Тропар Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3).

Тропарі і Кондаки Тропар (глас 5): Рівнобезначальне з Отцем і Духом Слово,* що від Діви народилося на спасіння наше,* прославмо, вірні, і поклонімся,* бо Воно благозволило тілом зійти на хрест* і смерть перетерпіти, і воскресити померлих* славним воскресінням Своім.

Тропар (г. 4) Настав день урочистого свята:* місто Барі радується і з ним увесь світ* і піснями й співами духовними виявляє радість свою.* Бо сьогодні свяченне перенесення цінних і вельмицілющих мощей святителя і чудотворця Миколая,* що, мов сонце незахідне, засіяв світлосяйним промінням,* розганяючи темряву спокус і біди від тих, що з вірою виголошують:* Спасай нас, як заступник наш, великий Миколаю!

Кондак (глас 3): Як зірка зійшла від сходу до заходу,* так мощі твої, святителю Миколаю,* а море освятилося твоїм шестям* і город Барський приймає через тебе благодать,* бо задля нас ти явився як чудотворець найкращий, предивний і милостивий.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (глас 4): На душевних очах осліплений, до тебе, Христе, приходжу, як сліпий від народження; в покаянні кличу до тебе: Ти в темряві світло пресвітле.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 8): Хоч і у гріб зійшов ти, Безсмертний,* та адову зруйнував ти силу,* і воскрес еси як переможець, Христе Боже,* жінкам-мироносицям звістивши: Радуйтеся,* і твоїм апостолам мир даруєш,* падшим подаєш воскресіння.

Прокімен (глас 8): Помоліться і воздайте Господові,* Богу нашому (Пс 75,12).

Стих: Відомий у Юдеї Бог, в Ізраїлі велике ім'я його (Пс 75,2).

І святому, глас 7: Возхваляться преподобні у славі і возрадуються на ложах своїх (Пс. 149,5).

Апостол: Ді 16,16-34

Тими днями, як апостоли йшли на молитву, зустріла нас одна служниця, що мала духа віщуна, і віщуванням справляла панам своїм великий заробіток. Ідучи слідом за Павлом і за нами, вона кричала: «Ці люди – слуги Всевишнього Бога, які звіщають вам путь спасіння!» Чимало днів вона таке робила. Набридло це Павлові й, повернувшись, він сказав до духа: «Велю тобі ім'ям Ісуса Христа вийти з неї!» І в ту ж мить він вийшов. Побачивши її пани, що їхня надія на заробіток пропала, схопили Павла й Силу і потягли на майдан до влади. Привівши ж їх до воєвод, сказали: «Ці люди колотять наше місто; це юдеї. Вони навчають звичаїв, яких нам, римлянам, не дозволено ані приймати, ані виконувати.» І натовп кинувся на них спільно, а воєводи, здерши з них одягу, звеліли їх сікти різками; завдавши їм чимало ран, кинули у в'язницю, наказавши тюремникові пильно стерегти їх. Він же, прийнявши такий наказ, кинув їх у в'язницю до самої середини й забив їх ноги у колоди. Павло та Сила опівночі молилися і співали Богу, а в'язні слухали їх. Раптом зчинився землетрус великий, так що підвалини в'язниці затряслися: зненацька відчинилися всі двері, і кайдани на всіх розв'язалися. Якже прокинувся тюремник і побачив відчинені темничні двері, витяг меч і хотів себе вбити, гадаючи що в'язні повтікали. Аж тут Павло скрикнув голосом великим, кажучи: «Не завдавай собі ніякого лиха, всі бо ми тут!» І, попросивши світла, тюремник усковив до в'язниці й, тремтячи, кинувсь у ноги Павлові та Силі; а вивівши їх звідти, мовив: «Панове, що мені слід робити, щоб спастися?» Ті відповіли: «Віруй у Господа Ісуса, і спасешся ти і твій дім.» І вони йому звіщали слово Господнє і всім, що були в його домі. А він, узявши їх тієї години вночі, обмив їхні рани й охристився з усіма своїми. Як же запровадив їх до себе в господу, то накрив стіл і веселився з усім домом, який увірував в Бога.

Євр. 335 зач.; 13, 17-21.

Браття, слухайтеся ваших наставників і коріться, бо вони пильнують душ ваших і мають з цього звіт дати, щоб вони це робили з радістю, а не зідхаючи, бо це для вас некорисно. Моліться за нас, бо ми певні, що маємо добру совість, бажаючи у всьому поводитись добре; 19. тим більше ж прошу вас це робити, щоб якнайскорше я міг до вас вернутись. Бог миру, що возвів із мертвих того, хто кров'ю вічного завіту став великим Пастирем овець, Господа нашого Ісуса, нехай зробить вас здібними виконувати його волю добрими ділами, діючи у вас те, що йому любе через Ісуса Христа, якому слава на віки віків. Амінь.

Алилуя (глас 8): Стих: Споглянь на мене і помилуй мене (Пс 118,132). Стих: Стопи мої направ по слову твоєму (Пс 118,133). Стих: Священики Твої зодягнуться в праведність і преподобні Твої возрадуються (Пс. 131,9).

Євангеліє: (Ів 9,1-38)

У той час, переходивши, побачив Ісус чоловіка, зроду сліпого. Запитали його, отже, учні його: «Учителю, хто згрішив? Він – чи батьки його, що сліпим він уродився?» «Ані він не згрішив, ані батьки його, – відказав Ісус, – але щоб ділам Божим виявитись на ньому! Поки дня, маємо виконувати діла того, хто послав мене, – бо ніч надходить, за якої ніхто не зможе діяти. І поки я у світі – я світло світу.» Сказавши те, сплюнув на землю, споготовив слиною глей і помастив глеєм очі сліпому. До нього ж сказав: «Іди, вмийся в купелі Силоамській», – що у перекладі означає: «Зісланий». Отож подався той, умився – і повернувся зрячим! Сусіди ж і ті, що бачили його раніше сліпим, заговорили: «Чи то ж не той, який ото все сидів – жебрачив?» Одні казали: То він, – інші: Ні, лиш подібний до нього. Він же каже: «Це я!» Тож питались його: «Як воно так, що прозріли твої очі?» А він: «Чоловік, що Ісусом звать його, споготовив глей, очі мені помастив та й мовив: Піді до Силоаму, вмийся. Я пішов, умився – і прозрів.» Вони його тоді питають: «Де він?» – «Не знаю», каже той. Тож ведуть того, хто сліпий був, до фарисеїв. Було ж у суботу, коли то Ісус споготовив глею і відкрив йому очі. То й фарисеї спитали його, як він прозрів. А він їм: «Глею поклав мені на очі, я вмився, й ось бачу.» Деякі з фарисеїв твердили: «Не від Бога цей чоловік, бо суботи не дотримує.» Інші мовили: «Чи може ж грішний чоловік отакі чудеса чинити?» Отож суперечка була серед них. І знову сліпому кажуть: «А ти що про нього кажеш – про те, що очі тобі відкрив?» Одрікає: «Пророк він.» Проте юдеї щодо нього не вірили, що був він сліпий і прозрів, – аж поки не закликали батьків отого прозрілого. Спитали їх: «Чи то ваш син, про котрого кажете, що сліпим він уродився? А тепер як же він бачить?» Батьки його і відказали, мовивши: «Знаємо, що то наш син, і що сліпим він був уродився. А як він тепер бачить – не знаємо, і хто відкрив йому очі – не відаємо. Спитайте самого: він дорослий, сам про себе скаже.» Так батьки його казали, бо юдеїв страхалися: юдеї бо вже були домовилися, щоб виключити кожного з синагоги, хто Христом його визнаватиме. Тим то батьки його й казали: Дорослий він, – самого спитайте. Отож удруге закликали чоловіка, що сліпим був, та й кажуть йому: «Богові славу воздай! Ми знаємо, що той чоловік – грішник.» «Чи грішник він, – озвався він, – я не знаю. Знаю одне: був я сліпим, а тепер бачу.» Вони ж йому на те знов: «Що він таке тобі сподіяв? Як він очі тобі відкрив?» Той їм відказує: «Я вже вам оповів, та ви не слухали. Навіщо іще чути хочете? Чи, може, і ви його учнями бажаєте стати?» Ті з лайкою накинулись на нього, і сказали: «Ти його учень! Ми – Мойсеєві учні! Ми знаємо: до Мойсея промовляв Бог. А цього не знаємо, звідкіля він.» У відповідь чоловік сказав їм: «Ось воно, власне, і дивно, що ви не знаєте, звідкіля він, а він мені очі відкрив. Ми знаємо, що Бог не вислухує грішників, коли ж хтось побожний і його волю чинить – ось того він вислухує! Нечувано одвіку, щоб хтонебудь відкрив очі сліповродженому. Був би він не від Бога – нічого не спроможен би був зробити!» Озвались і сказали йому: «Ти весь у гріхах уродився, а нас навчаєш?» І прогнали його геть. Довідався Ісус, що вони геть його прогнали, отож, зустрівши його, промовив до нього: «Віруєш у Чоловічого Сина?» А той: «А хто він, Господи, щоб я вірував у нього?» Ісус же йому: «Ти бачив його; він – той, хто говорить з тобою.» Тоді той і сказав: «Вірую, Господи!» – і поклонився йому.

Лк. 24 зач. 6, 17-23. В той час став Ісус на рівнім місці; була там велика сила його учнів і людей вельми багато з Юдеї та з Єрусалиму, і з побережжя Тиру та Сидону. Вони прийшли слухати його й оздоровитись від своїх недуг; і всі ті, що їх мучили нечисті духи, теж оздоровлялись. Увесь народ намагався його торкнутися, бо сила виходила з нього й усіх оздоровляла. Тоді він, звівши на своїх учнів очі, почав казати: Блаженні вбогі, бо ваше царство Боже. Блаженні голодні нині, бо ви насититесь. Блаженні, що плачете нині, бо будете сміятись. Блаженні будете, коли вас ненавидітимуть люди, коли вас вилучать, коли ганьбитимуть вас та коли викинуть як безчесне ваше ім'я Сина чоловічого ради. Радійте того дня й веселіться, бо ваша нагорода велика на небі.

Замість Достойно: Ангел сповіщає Благодатній: Чистая Діво, радуйся. І знову кажу: Радуйся. Твій Син воскрес тридневний із гробу, і мертвих воздвигнув він; люди, веселіться. *Ірмос (глас 1):* Світися, світися, новий Єрусалиме, слава бо Господня на тобі возсіяла. Радій нині і веселися, Сіоне. А ти, Чистая, красуйся, Богородице, востанням рождення твого.

Причасний: Тіло Христове прийміть,* джерела безсмертного споживіть.* Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (Пс 148,1). * В пам'ять вічну буде праведник, злих слухів не убоїться (Пс. 111,6-7). Алилуя (х3).

Замість Благословен, хто йде в ім'я Господнє: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Замість Ми бачили світло істинне: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Замість Нехай сповняться: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3).

Замість Будь ім'я Господнє: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3).

Під час відпусту “Христос воскрес” співається один раз (на просту мелодію) замість “Слава Отцю...” Тоді знову співається Тропар “Христос воскрес”, як і на початку Літургії, але з додатковим закінченням. Тропар: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував. (х3). І нам дарував життя вічне, поклоняємось його тридневному воскресінню.